

paa denne Sag; thi her gjælder det jo ikke — saaledes som paa Lolland — alene om at beskytte en Strimmel af Land, men paa sine Steder gjælder det ogsaa om at forhindre Landet fra fuldstændig Odelæggelse. En saadan fuldstændig Odelæggelse kan man saaledes f. Ex. sige, at den lange Landtunge, som fra Harboøre strækker sig op Nord paa imellem Limfjorden og Vesterhavet i allerhøieste Grad er truet med, og det Samme gjælder om de store Strækninger langs Limfjorden, hvor Oversvømmelserne i den senere Tid have taget i den Grad Overhaand, at mange Ciere af tilgrændsende Kyststrækninger lige frem anse deres Eiendomme for at være truede med fuldstændig Odelæggelse. Den ivrige Agitation, som der har været for Tilvebringelsen af en Dæmning ved Oddefund og andre Steder, har ogsaa bevirket, at disse Eiendommers Ciere ere blevene grebne af en panisk Skræk for, at de skulde aldeles miste deres Eiendomme, naar denne Ulykke tog Overhaand. Blandt de Poster, som her ere foreslaaede bevilgede, er der imidlertid kun een, som, efter hvad jeg kan se, giver noget Haab om, at der i Fremtiden vil blive taget alvorligere fat paa Sagen; det er Vædringsforslaget under Nr. 32 c, hvor der er foreslaaet 16,000 Kr. til mindre Forsøg ved Thyborønkanal. Jeg tror nemlig, at man er nødt til at gaa forsøgsvis tilværks. Jeg har nogrn Tvivl om, at den Methode, som man hidtil har anvendt til de Digearbejder, hvorved man vil beskytte sig imod Vesterhavet, virkelig er den rigtige. Man har oversført Digearbejder, som høre hjemme under andre Forhold og paa andre Steder, hvor man har andre Materialier og en anden Fjende at kæmpe med, til Digerne ved Vesterhavet; men endnu har jeg ikke set, at disse have kunnet staa deres Prøve. Saasnart den Fjende, som de skulde beskytte imod, virkelig for Alvor tog fat paa dem, har Stormfloden i Almindelighed taget hele Historien og hjørt dem bort, og det, som skulde opnaas ved Digene, er saaledes ikke blevet opnaaet. Jeg betvivler ogsaa, at Diemedet vil kunne naas, forinden man ad Erfaringens Vej har fundet andre og mere høiellige Former, hvormed man kan møde denne voldsomme Fjende, som, naar Diget viser en brat Modstand, er saa overvældende, at Diget i Almindelighed aldrig, naar det bygges af de Materialier, som man nu har at disponere over, kan faae en saadan Styrke, at det er muligt for det at staa imod. Dette kan ganske vist ikke opnaas uden ad Forsøgsveien, og her gjælder det da om det Samme, som jeg før hentydede til, da jeg talte om Forslaget under Nr. 12, nemlig om at finde de rette Mænd til at foretage disse Forsøg. Det maa ganske vist være Mænd, som bo paa Stedet, som gjennem et Menneskelivs Erfaringer have faaet Indsigt i Sagen, og som have havt Leilighed til at iagttage, hvorledes Havet, naar det er i voldsomt Oprør, tumler og handler med Kysten, og det maa til-

lige være Mænd, som ere i Besiddelse af faa megen Skarpsindighed og praktisk Sandb, at de forstaa at benytte de saaledes indvundne Erfaringer til ad Forsøgsveien at komme til en bestemt Plan for, hvorledes man ad andre Veie end den, man hidtil har brugt, kan bekjempe denne Fjende. Derfor man skal forsætte som hidtil, saa tilstaaar jeg, at jeg ikke har meget Haab om, at man vil kunne opnaa et tilfredsstillende Resultat, selv om man vil anvende betydelig større Midler derpaa. — Endnu skal jeg tillade mig en kort Bemærkning med Hensyn til en Yttring, som saaldt fra den ærede Ordfører i Anledning af Forslaget under Nr. 45 om en Bevilling til forskjellige nye Telegrafanlæg. Den indeholdt en Bebreidelse imod Telegrafbestyrelsen for, at en Sum, som var bevilget i Mai Maaned, først kom til Anvendelse i Februar. Som et Slags indirekte Svar paa denne Bebreidelse skal jeg henvise til, hvad jeg ved tidligere Leiligheder, naar Telegrafpersonalet har været under Forhandling her i Salen, har gjort det ærede Thing opmærksomt paa, nemlig at der ikke er nogen Embedsklasse i Danmark, der hidtil har været saa tarvelig aflagt og i mange Retninger saa daarligen udrustet som Telegrafembedsmændene, og at, saalænge man begrænser de Midler, som Statstelegrafen byder over, saa snevert, som man hidtil har gjort, maa man ogsaa være belavet paa, at Bestyrelsen ikke kan byde over saa store Kræfter, at den til enhver Tid kan løse den Opjave, som man fordrer løst af den.

Formanden (Krabbe): Da der endnu er indtegnet 8 Talere, og da vi foruden det Afsnit, som er under Forhandling, gjerne skulde have tilendebragt endnu et Afsnit idag, saa skulde jeg i Betragtning af, at Thinget vistnok vilde være enigt med mig i at beklage Nødvendigheden af et Aftenmøde, og i Betragtning af, at der kun foreligger liden Uenighed angaaende de stillede Vædringsforslag, henstille til ærede Talere, om de kunde indskrænke deres Bemærkninger saaledes, at det betegnede Diemed kunde naas.

Fugerslev: Jeg er nødt til at gjøre en Bemærkning lige overfor en Udtalelse fra den ærede Ordfører, der med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 13 udtalte, at der havde været et Medlem i Udvalget, der havde indtaget en noget forskjellig Stilling fra Udvalget som Helhed betragtet, men da denne Stilling ikke var nærmere betegnet, og Uenigheden ikke var væsentlig, behøvede han ikke nærmere at komme ind derpaa. Jeg skal tillade mig at bemærke, at den ærede Ordførers Bemærkning er fuldkommen rigtig undtagen med Hensyn til det Punkt, at det vedkommende Medlems Stilling er bleven nærmere betegnet, idet jeg staaar ansført som Mindretal paa Listen; og jeg skal tillade mig med et Par Ord